

ПРЕКРАЧВАНЕ НА ПРАГА

Новата световна религия

Гари Х. Ка

Бестселър

Превод: Илиана Иванова

Редакция и корекция: Бойка Юрукова

Графичен дизайн: Енчо Тодоров

Никой да не ви измами по никой начин; защото това няма да бъде, докато първо не дойде отстъплението и не се яви човекът на греха, синът на погибелта.

2 Солунци 2:3

Всичко това ще се изпълни, когато ще са свършили да смажат силата на святите люде.

Даниил 12:7б

Решавайки да изградят своя собствена утопия, религиозните лидери на ню ейдж са избрали да отхвърлят Божия план на изкупление в полза на базирания на окултизма мироглед. Тяхната философия обаче – включително и плановете за глобално обединяване – не могат да бъдат реализирани, докато определени групи се противопоставят на техните усилия. Тъй като интерфейсът стратегите гледат на християните, вярващи в Библията, като на своя главна опозиция, трябва да се очаква, че те ще използват различни тактики, за да ги неутрализират – и, ако е възможно, да ги спечелят на своя страна.

Като резултат от кампаниите, които вече се провеждат, расте броят на християните, които са били съблазнени, показвайки готовност да пожертват някои от своите библейски убеждения в очакване на световния мир и единство. Тази тенденция на заменяне на Божията истина с едно празно обещание отваря вратата на всякакъв вид фалшиви доктрини и окултни практики да влязат в църквите. Нараства броят на фалшивите учения и лицемерни чудеса, които се вършат в името на Христос. Исус предупреди, че подобна заблуда ще се появи в последните дни: „*Защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци, които да покажат големи знамения и чудеса, така че да заблудят, ако е възможно, и избраните. Ето предсказах ви*” (Матей 24:24-25).

Знаейки, че господарят на измамата и неговите демони понякога действат в Неговото име, Исус ни предупреждава да бъдем прозорливи в различаването на това, което наистина е от Него, и това, което е от Сатана. Той предупреждава: „*Пазете се от лъжливите пророци, които дохождат при вас с овчи дрехи, а отвътре са вълци грабители. От плодовете им ще ги познаете*” (Матей 7:15-16а). И Йоан, който беше най-близкият ученик на Исус, ни заповядва: „*Възлюбени, не вярвайте на всеки дух, но изпитвайте духовете дали са от Бога*” (1 Йоан 4:1а). За съжаление много малко хора днес вземат тези предупреждения насериозно.

Неотдавна аз и съпругата ми гледахме документален филм за будистки мистици в Малайзия, които довеждат хора до окултен транс само като положат ръце на тях. Участниците падат назад на земята, в някои случаи се тресат бурно, докато „духът” (демонът) влиза в телата им. Други, докато са под хипноза, се държат и издават звуци като животни и са способни да понесат различни форми на телесни изтезания, включително пробиване на кожата, без да потече кръв. Хората, които са включени в това, открито признават, че са въввлечени в окултни практики, чиято цел е била да угодят на духовете, за да получат повече сила.

Подобни практики са били наблюдавани в църквите по целия свят, където се проповядва фалшив Исус и фалшиво евангелие. Пастори и евангелисти/мисионери, които водят своите паства в подобни дейности, често го правят с добри намерения, без дори да осъзнават, че се въвличат в окултни практики. Те са убедени, че служат на Бога, поради начина, по който тези свръхестествени проявления най-напред са им били обяснени от „духовните” лидери, на които те се доверяват. Други умишлено заблуждават своите паства. Въпреки техните мотиви това, което те вършат, е грешно и един ден ще бъдат строго съдени от Бога. Изобличавайки действията на фалшивите пророци, Исус заявява:

Не всеки, който Ми казва: Господи! Господи!, ще влезе в небесното царство, а който върши волята на Моя Отец, Който е на небесата. В онзи ден мнозина ще Ми кажат: Господи! Господи! Не пророкувахме ли в Твоето име, не изгонвахме ли в Твоето име зли духове и не направихме ли в Твоето име много чудеса? Но тогава ще им заявя: Аз никога не съм ви познавал; махнете се от Мен, вие, които вършите беззаконие (Матей 7:21-23).

Успоредно с разгръщането на новото хилядолетие ню ейдж измамата на Сатана ще продължи да се засилва, като нейните проявления на всеки следващ етап ще стават все по-съблазнителни и крайни. Наред с повечето прояви за нов религиозен ред, интерфейсните стратегии ще се прицелват в християните както никога преди. Като част от тази нарастваща измама за 2000 година се организира едно безпрецедентно тържество.

Спечелване на евангелските среди

През цялата 2000 година ще се проведе серия от интерфейсните събития, като се твърди, че целта е празнуването на две хилядния рожден ден на Исус. Всичко това изглежда добре на външен вид. Но ако го разгледате по-отблизо, ще откриете, че някои от главните организатори не са християни и че лидери от други религии също ще участват. Истината е, че това „празненство“, траещо цяла година, ще бъде един интерфейсът спектакъл, възнамеряващ да събере заедно религиите. И тъй като това се случва в името на Христос – предполага се Той да бъде почетен – се очаква християните да се присъединят, без да задават въпроси. Някои обаче ще разберат, че това празненство е подготовка на сцената за един фалшив Христос, а не за Исус Христос.

Преди близо две десетилетия Робърт Мюлер призова за такова празненство. Очаквайки новото хилядолетие и предусещайки златната възможност да придвижи своя план за единен свят, той пише:

Нека доброто божествено провидение ни помогне да започнем една нова история и подготви идването на една нова епоха, един нов свят, една нова философия и нови човешки взаимоотношения с доближаването до второто хилядолетие...

Списъкът на съдържанието на новата световна енциклопедия е готов. Планът за следващата глава на човечеството е близо. Но това е времето, когато започва истинският период на Тейар... По случай Деня на Земята аз предлагам през 2000 г. човечеството да празнува едно второ световно хилядолетно празненство на живота.

Като главна връзка на Мюлер с евангелската християнска общност по този проект служи неговият приятел Джей Гари. Живеейки в Колорадо, Гари има добре установени връзки сред евангелските групи. Джей Гари е бил изпълнителният редактор на списание „*World Christian*“ (*Световно християнство*); той е работил като регионален координатор на „Марш за Исус“; действал е като консултант за „Нов живот 2000“ - световната стратегия на „Кампус Крусейд“; и е участвал в написването на проекта „Младежи с мисия“. Той е автор също така на няколко книги, включително „*Звездата на 2000 година*“, в която излага своето виждане за следващото хилядолетие, включвайки неговия план за предстоящото празненство. В своята книга Гари цитира благосклонно Робърт Мюлер, говори благоприятно за Обединените нации и подкрепя Световния съвет на църквите.

Гари е най-известен с установяването на Двехилядолетна глобална мрежа на взаимодействие, споменавана също като „НАЧАЛО“ (BEGIN – *Bimillennial Global Interaction Network*). Разкривайки своите икуменически и интерфейсните намерения, той описва „НАЧАЛО“ като „съединяване със световната мрежа от групи и личности, които работят, за да гарантират, че 2000 година ще бъде празнувана *като юбилей на планетата от цялото човешко семейство*“ (курсивът е добавен). За да ръководи своето начинание, Гари основава организация, наречена „Празненство 2000“.

Гари редовно рекламира интерфейсните лидери, сред които Ханс Кюнг и папата. В отговор на това той е бил популяризиран от ню ейдж групите като тази на Алис Бейли „Световна добра воля“. Колкото и да е тревожен фактът за неговата ню ейдж подкрепа, много по-обезпокоително е това, че той е подкрепян и от много християнски лидери. Гари и неговото предложение за празненство се радват на одобрението на групи, които са в евангелското движение за единство. Такъв пример са „Пазители на обещанието“ (Promise Keepers), които рекламират неговата книга („Звездата на 2000 година“) в своето официално списание „Нов човек“.

Като най-голямото в историята икуменическо движение за мъже, „Пазители на обещанието“ ни подготвя за бъдещето, като поставя мост между различията на протестантските деноминации и римокатолицизма. Някои лидери на организацията са направили грешката да дадат по-голям приоритет на единството, отколкото на здравата библейска доктрина. Въпреки това аз приемам, че там има много чудесни християни, които принадлежат на „Пазители на обещанието“ (ПО) и не подкрепят небиблейските учения. Някои от тях са мои близки приятели. Аз самият се бях присъединил към ПО

още в началото, но имах някои преки възражения поради силното наблягане върху единството. Аз станах още по-загрижен, когато забелязах, че някои от говорителите и авторите на “Пазители на обещанието” подкрепят подписаната икуменическа декларация „Евангелисти и католици заедно”.

Този документ, познат още като ЕКЗ (ECT – *Evangelicals and Catholics Together*), беше проектиран още по времето на Чък Колсън и римския католически свещеник Ричард Нюхаус. Както се подразбира и от самото име ЕКЗ/ECT призовава за духовно единство между протестанти и католици. Въпреки че Исус се молеше за любов и хармония между християнските вярващи, копнеейки те да бъдат като един (Йоан 17:11-23), Той никога не е имал предвид това единство да стане за сметка на доктриналната чистота. Документът ЕКЗ/ECT, заедно с организации като “Пазители на обещанието”, пренебрегва доктриналните граници, които Бог е установил.

Вместо да събаря доктриналните стени, Бог ни призовава да ги изградим, за да опазим Неговата истина. Все пак има остатък, който иска да направи това. Днешното духовно състояние напомня поразително състоянието на Израел по времето на Езекиил. Бог скърбеше: „*И като потърсих между тях мъж, който би издигнал оградата и би застанал в пролома пред Мен заради страната, за да не я разоря, не намерих*” (Езекиил 22:30).

Стените, които се събарят днес, павират пътя за утрешното световно празненство и приемане на фалшивия Христос.

* * * * *

Доктринални различия

Няма нищо лошо в единството, когато то е центрирано върху Божията истина. Проблемът с единството, към което се стремят католически и протестантски лидери, е, че то замества Божията истина с направен по човешки теологичен хибрид, основан на католически поучения и традиции. Както показва схематичното изложение по-долу, римокатолическите доктрини не са в унисон с Божието Слово. Следващите осем точки са от „*Катехизиса на католическата църква*”, официално публикуван през април 1995 г. Коментарите, освен ако не е изрично отбелязано, са на пастор Фил Армс от Хюстън, Тексас.

- 1. Кръщение:** Катехизисът казва: „Чрез кръщението ние се освобождаваме от нашия грях и се възраждаме като Божии синове” (стр. 342). „Самият Господ заявява, че кръщението е необходимо за спасението” (стр. 352).
Водата никога никого не е спасила. [Въпреки че Писанието заповядва християните да се кръщават, ние се спасяваме от греха, като приемаме Христовото изкупление на кръста.]
- 2. Традиция:** Католическата църква не извлича своята увереност относно всички разкрити размишления само от Святите Писания. Катехизисът заявява, че и Писанията, и традицията трябва да се приемат и уважават с еднакво отношение на посвещение и почит (стр. 31). Тези предания могат да бъдат подкрепяни, променяни или дори отричани според водителството на църковното ръководство (стр. 32).
2 Тимотей 3:16 казва: „Всичкото писание е боговдъхновено и полезно за поука, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата.” Ние не използваме предания или светици за своята доктрина, това трябва да бъде Библията.
- 3. Преосвещаване:** Това означава, че Христос присъства буквално, физически и Господната вечеря се превръща в Негово тяло. Катехизисът учи, че най-благословеното тайнство на причастието са тялото и кръвта, заедно с душата и божествеността на нашия Господ Исус Христос, и затова целият Христос наистина, действително и реално се съдържа в тях (стр. 838).
Евреи 10:10-12 казва: „С тая воля ние сме осветени чрез принасянето на Исус Христовото тяло веднъж завинаги.” Католическите „хляб и вино” не се превръщат загадъчно в Исус, след като веднъж си ги поел. Това е богохулство!
- 4. Изповед пред свещеник:** Катехизисът учи: „Изповедта пред свещеник е най-важната част от тайнството на покаянието” (стр. 405).

Ефесяни 2:18 „Защото чрез Него и едните, и другите имаме своя достъп при Отца в един Дух.“ Нямаме нужда от свещеник, за да се изповядаме пред Бога и да обновим ума си. Отново, това е отстъпване от вярата. [1 Тимотей 2:5 казва, че Исус Христос е единственият посредник между Бога и човеците.]

- 5. Посвещение и молитви към Мария:** Катехизисът учи, че както любимият ученик ние приветстваме майката на Исус в нашите домове, така че тя да стане майка на всички живи. Ние можем да се молим със и на нея. Молитвата на църквата се подкрепя от молитвата на Мария и я обединява с надежда (стр. 706). Катехизисът също така силно набляга на безгрешността на Мария, на нейната доживотна девственост и нейното телесно възкачване на небето.
Римляни 3:23 „Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога.“ Всички означава ВСИЧКИ, включително и Мария.
- 6. Чистилище:** Катехизисът учи, че чистилището е крайното очистване на избраните. Църквата излага своята доктрина за чистилището на съвещанията във Флоренция и Трент. Това учение е базирано също така на практикуваната молитва за мъртвите (стр. 291).
Евреи 9:27 „И тъй като е определено на човеците веднъж да умрат, а след това настава съд.“ След смъртта няма втори шанс за небето.
- 7. Литургията:** Катехизисът поучава едно непрекъснато подновяване на Голгота и жертвата на Христос. Причастието е такава жертва, защото то представя отново (прави настояща) жертвата на Кръста.
Католиците учат, че спасението е чрез дела. Спасението е безплатен дар и ти не можеш да го заслужиш или задържиш чрез дела (Римляни 6:23).
- 8. Идолопоклонство:** Катехизисът извинява образите на Мария и светците. Има възхвала на „съзерцаването на свещените икони“ и насърчаване на църквите да изложат „святите образи“ на нашия Господ, Мария, ангели и светиите (стр. 329).
Също така се насърчава поставянето на статуи и образи в нашите домове. Това е поклонение на идоли. Ти не можеш да освещаваши идоли. 1 Солунци 1:9 „... и как сте се обърнали от идолите към Бога“. Поклонението на идоли се осъжда навсякъде в Божието Слово.

Някои от моите приятели са римокатолици. Ние работим заедно един до друг, разкривайки движението ню ейдж. Тези отделни приятели са новородени и не вярват в чистилището, не се молят на Мария или „святите покровители“ и не вярват в непогрешимостта на папата. Те приемат Исус Христос като единствения път за спасение, прегръщайки Библията, без да прибавят към нея преданията и ритуалите на католическата църква.

Осъзнавайки доктриналната заблуда на католицизма, те избират да останат в техните местни енории за времето, когато ще могат да донесат положителни промени. Въпреки че оценявам това, което те правят, за нещастие те няма да успеят в промяната на структурата и дълго държаните доктринални позиции на римокатолическата църква. Ватикана демонстрира една историческа непоколебимост в отстояване на своята структура, ритуали и вярвания.

* * * * *

Римокатолицизъм

От Ватикана II насам, където за първи път се зароди идеята за световно празнуване на хилядолетието, папската цел е била постигане на пълно единство между протестанти и католици до 2000 година. Предстоящото събитие на хилядолетието се предвиждаше да бъде някакво си победоносно парти, празнуващо обединяването на протестантството под Римската църква. Осъзнавайки, че това единство може би няма да бъде напълно постигнато в началото на новия век, Ватикана е съгласна поне да види това празненство като съществена стъпка в тази посока.

Във Ватикана това празнуване официално е известно като „Великият юбилей на 2000 година“ и е планирано да започне в края на 1999. Това е повече от просто Рождествен празник за Исус, този юбилей

изразява една по-голяма концепция. В старозаветните времена всяка петдесета година беше определяна като Юбилейна година, през което време всеки неизплатен дълг се анулираше, като по този начин се предоставяше ново финансово начало. (Виж Левит 25.)

Ватикана се опитва да възкреси тази идея като част от своя план. Папа Йоан Павел II предлага: „Юбилеят да бъде подходящото време да се позамислим между другото за намаляване на съществените, а дори и пълното анулиране на международните дългове, които сериозно заплашват бъдещето на много народи”. Въпреки че тази идея е привлекателна за мнозина, Юбилеят може да бъде използван с цел установяване на нова световна монетарна система. Това може да се види особено в свят, който е в състояние на икономическа рецесия. Заедно с отменянето на дълга властите могат да предложат заеми с ниски или без никакви лихви – но на каква цена? Може ли цената да бъде нашата свобода?

Глобални стремежи

Освен да постави протестантите под свое владение, Ватикана има огромната мисия да обедини всички световни религии. Тази заповед е отразена в няколко от посланията на папата. Споделяйки част от своето Юбилейно интерфейт видение, папа Йоан Павел II заявява:

Навечерието на 2000 година ще предостави велика възможност за междурелигиозен диалог, особено предвид събитията от последните десетилетия...

По отношение на това е било отделено внимание на намирането на пътища за подготовка на исторически събирания на места от изключително значение като Витлеем, Ерусалим и планината Синай, като средство за по-нататъшен диалог с евреи и последователи на исляма и за организирането на подобни срещи другаде с лидери на големите световни религии.

Ватикана е установила Ерусалим и Рим като центрове за своите световни Юбилеи. Като част от това празненство Йоан Павел II е планирал лично поклонение в Святата земя. Неговото посещение е с намерение да съдейства на мирния процес и се очаква да затвърди влиянието на Ватикана в региона. Упълномощените делегати на папата вече се срещнаха с водещи израелски и палестински длъжностни лица относно неговото пътуване.

Това предстоящо пътуване ще има специално значение. Растящ брой религиозни лидери вярват, че папа Йоан Павел II най-накрая ще донесе мир в Средния Изток и света. Един такъв лидер е Джордж Хънтстън Уилямс, бивш професор в Богословското училище в Харвард. В неговата класическа биография „*Духът на Йоан Павел II*” Уилямс прави едно предизвикателно изявление относно потенциалната роля на папата като световен спасител. Говорейки за сърцераздирателна случка от младините на папата, той отбелязва:

Неговото държание в напрегнатата ситуация в неговия роден Краков преди четиридесет години може да бъде пророческо за това, как в някои напрегнати ситуации на нашия планетарен град в идващите двадесет години той би могъл с подобна съдржаност на нервите да представи един сигурен свят за цялото човечество.

Професор Уилямс завършва своята книга с подобна бележка, представяща силен, задълбочен сценарий:

Човек може да си представи някой рисков момент в еволюцията на човечеството, винаги в постоянна опасност от пълно унищожение, когато настоящия слуга на слугите на Господа може с лично благородство и морална значимост, бързо и веднага чрез езиците на нашата планета да посредничи чрез Божията благодат между човечеството и страшната сила на предстоящият Холокост, може би в критичната точка. На него му е даден мандат отгоре и чрез духовен магнетизъм той спечели авторитета да говори и да действа от името на цялото човечество.

Дали това ще стане чрез усилията на сегашния или бъдещия папа, изявления като това предполагат, че папският престол е предназначен да изиграе главна роля не само в „донасянето на мир”, но в представянето на новия политически и религиозен ред.

Цитати на папа Йоан Павел II

ПРИБЛИЖАВАЩИЯТ КРАЙ НА ВТОРОТО хилядолетие изисква от всеки един изследване на съзнанието и подкрепяне на съответните икуменически инициативи, така че да можем да празнуваме Великия юбилей, ако не напълно обединени, то поне по-близо до преодоляване на разделенията на второто хилядолетие (главните букви са оригинални).

Необходимо е човечеството да достигне единство чрез многочисленост, да се научи да идва заедно в единствената Църква, дори когато представя множество начини на мислене и действие, на култури и цивилизации.

Аз вярвам в Църквата. Ние поставяме Църквата на същото ниво, на което е тайнството на Троицата и тайнствата на въплъщението и изкуплението.

ВСЕМИРНА ПО СВОЯТА СЪЩНОСТ [КАТОЛИЧЕСКАТА ЦЪРКВА] осъзнава, че е в служба на всички и никога не се отъждествява с която и да било национална общност... Тя не забравя – всъщност тя знае, че е хранилището – Божият замисъл за човечеството: да събере всички хора в едно семейство (главните букви са в оригинал).

В един разделен свят единството на католическата църква, което се издига над националните граници, си остава велика сила, призната като такава дори от нейните врагове, и продължава да присъства и днес в световната политика и международна организация. Не всеки е съгласен с тази сила...

Фактът, че папа Йоан Павел II стана високо уважаван в религиозните среди, е изтъкнат от автора Малахи Мартин, бивш йезуитски свещеник. Относно папските стремежи за морално и религиозно лидерство над човешката раса, Мартин заявява: „Както изглежда, всички осъзнават, че той е в по-горна категория от Далай Лама, Константинополския патриарх, Кентърбърийския архиепископ, Били Греъм, прочутите странстващи индийски мистици или който и да било друг пътуващ религиозен лидер”.

Папата не само е почитан от своите религиозни благородници, но той е високо ценен от всички прослойки на обществото, включително и мнозина от протестантския свят. Този папа повече от всеки друг е спечелил симпатиите на евангелските християни. Тези уникални взаимоотношения са били родени предимно от тяхната признателност заради силната му позиция срещу аборта. Повечето евангелски вярващи не забелязват приемането от Йоан Павел на еволюцията и неговото силно посвещение към Мария. Широко разпространено е предположението, че в близко бъдеще той публично ще издигне Мария до статута на съзкупител.

Тъй като много евангелисти прегръщат папата като духовен съюзник, той просто отвърща на поддръжката на обществото. Тайно обаче той продължава да презира вярващите в Библията християни. На една неделна литургия във Венецуела папа Йоан Павел призовава енорийските работници да напрегнат своите усилия срещу „заплахата от евангелското протестантство”. Колкото и обезпокоително да е това, има политически реалности, свързани с този папа, които са също толкова тревожни.

Политически връзки

Сред тези, които работят с папата за установяването на нова световна цивилизация, са Робърт Мюлер, Обединените нации и Михаил Горбачов. Като главен служител на ООН Мюлер беше назначен да ръководи първата визита в ООН на папа Йоан Павел през 1979 г. Очаквайки това голямо събитие, Мюлер пише:

Аз очаквам папата да привдигне сърцата на всички международни служители на ООН и на служителите в нейните специални агенции и програми... донасяйки нови виждания във философията, социологията, идеологията и духовната област, съсредоточавайки се върху благородната цел на ООН „единство в разнообразието”.

Мюлер не е бил разочарован от мисията на папата. В своята реч пред Генералната асамблея на ООН Йоан Павел представя следните думи на привързаност и насърчение:

Когато световната общност прегърне правверието... Църквата дълбоко се интересува от съществуването и дейността на Организацията, дори само името на която ни казва, че обединява

и свързва народи и щати. Тя обединява и свързва, тя не разделя и не противопоставя. Това е истинската причина, съществената причина за моето присъствие сред вас.

В знак на признателност за посветените усилия на Робърт Мюлер да направи визитата му успешна, папата лично му подари „великолепен златен нагръден кръст“, който да служи като непрекъснато напомняне за тяхното време заедно.

Мюлер отбелязва специалното партньорство между Ватикана и ООН. Описвайки това религиозно-политическо съглашение, той заявява:

Църквата беше извънредно изненадана от младите Обединени нации и нейните агенции. Ето защо папският престол стана толкова близък с Обединените нации, предоставяйки своето видение, помощ и опитност в решаването на особено трудни световни проблеми... Какви невероятни възможности предлагат ООН, нейните агенции и нейните световни конференции на католиците да съучастват в създаването на един по-добър свят! Святият престол напълно разбира това и поддържа важните мисии в седалищата на всички агенции на ООН. Негово Светейшество е винаги готов да подпомогне ООН в нейните усилия.

Един от начините, по които Ватикана подпомага ООН, е чрез обучение на нейните бъдещи дипломати. Чрез международната програма по дипломация на Университета “Сетън Хол” Ватикана има едно необикновено споразумение с Обединените нации. Самият “Сетън Хол” е свързан с Асоциацията на Обединените нации (АОН/U.N.A.) за обучение на бъдещите световни лидери да работят в системата на ООН. Като един от най-големите католически университети в САЩ “Сетън Хол” е единствената по рода си институция, имаща този специален статут.

Това близко партньорство по-нататък предполага, че ООН служи като политически инструмент на Ватикана. Осъзнавайки това духовно и политическо съглашение, бившият генерален секретар на ООН Даг Хамарскьолд говори ясно, че „има двама папи на тази планета: духовният папа в Рим и цивилният папа в Ню Йорк, а именно, генералният секретар на ООН”.

Михаил Горбачов поддържа подобен възглед относно позицията на папата и генералния секретар на ООН. Той счита папа Йоан Павел II за „най-високия морален авторитет на света”. И макар че Горбачов не е лидерът на Обединените нации, той работи тясно с това световно ръководещо тяло по осъществяването на *Хартата за Земята*.

Папа Йоан Павел и Михаил Горбачов спечелиха уважение за прекратяването на Студената война и сега заедно изграждат новия световен ред. Връзката на Горбачов с папата стана очевидна по време на тяхната първа среща в Рим на 1 декември 1989 г. Междувременно Горбачов коленичи пред краката на папата и „го помоли за извинение за всички злодеяния, които е извършил през живота си”. По време на тази историческа среща папа Йоан Павел покани руския лидер да участва в прекратяването на световния конфликт и в изграждането на „световна солидарност”. Оттогава насам те са в тясна връзка.

Горбачов описва своята специална привързаност към този папа:

Откакто се срещнахме във Ватикана през декември 1989 г., аз поддържам интензивна кореспонденция с папа Йоан Павел II...

Чувството на взаимна привързаност и разбирателство, което е резултат на нашата среща, може да се види във всяко наше писмо.

Не мога да помогна, но мога да кажа, че споделяме едно желание да продължим напред и да завършим това, което започнахме заедно...

Когато бях с него, осъзнах, че папата също има своята роля в това, което ние наричаме ново политическо мислене...

Това, което винаги ценя най-много в мисленето и идеите на папата, са тяхното духовно съдържание, техния стремеж към подпомагане развитието на новата световна цивилизация.

Освен че е папа, Йоан Павел II също така е славянин и, разбира се, това също благоприятства за нашето взаимно разбирателство.

Аз обаче оставам убеден, че близостта на духа, която беше установена между нас, е от много по-огромно значение от това, че и двамата сме славяни...

Може да се каже, че всичко, което се случва в Източна Европа през последните години, щеше да бъде невъзможно без усилията на папата и огромната роля, включително и политическа, която той изигра на световната арена.

След години работа заедно Михаил Горбачов продължава да счита Йоан Павел II за свой най-близък съдружник в изграждането на новата световна цивилизация. Малахи Мартин познава видението на тези двама световни лидери:

И Йоан Павел, и Горбачов вече разбраха каква работеща структура на практика е необходима за създаването на геополитическа система сред нациите. Очевидно те отдавна са видели, че геополитиката трябва и ще пренесе националната политика на едно световно ниво... Те отдавна са осъзнали, че през следващото столетие никоя страна по света няма да остане такава, както е била или е през това столетие.

Йезуитският орден

В допълнение на това, че е свързан с важни световни фигури като Михаил Горбачов, папа Йоан Павел II има на разположение огромен брой институции. Една от организациите, подпомагащи папата в грандиозната задача, е Йезуитският орден, най-престижното и могъщо тайно общество на римокатолицизма. Тази организация, разглеждана от някои като ЦРУ (Централно разузнавателно управление) на Ватикана, работи в близко сътрудничество с папството от векове.

За разлика от другите папи преди него, Йоан Павел II публично признава своето неоспоримо ръководене на този орден. В публична реч през октомври 1981 г. той напомни на йезуитите за тяхната специална клетва на покорство към управлението на папата.

Неотдавна с помощта на офиса на член на Конгреса на САЩ имахме възможността да се сдобием с копие на „Церемония по встъпване в длъжност и необикновената клетва, полагана от йезуитите“ от библиотеката на Американския Конгрес. Следващите откъси от тази клетва разкриват безспорната лоялност на йезуитите към папата и тяхното посвещение за унищожаване на протестантството.

Аз... сега, в присъствието на Всемогъщия Бог, света Дева Мария, свети архангел Михаил, свети Йоан Кръстител, светите апостоли Петър и Павел, всички светии и цялото небесно войнство и на теб, изповеднико мой, издигнати ръководителю на обществото на Исус... заявявам и се заклевам, че негово светейшество папата е Христовият заместник и е истинският и единствен глава на католическата или световната църква по цялата земя, и че въз основа на ключовете за връзване и развързване, дадени на Негово Светейшество от моя спасител Исус Христос, той има силата да сваля от власт еретически царе, принцове, щати, държавни общности и правителства, бидейки всички те незаконни без неговото свято одобрение, и че те могат да бъдат със сигурност унищожени. Ето защо до крайния предел на моята сила аз ще защитавам тази доктрина и правото и обичаите на негово светейшество от всички узурпатори на еретическа или протестантска власт... и всички последователи във връзка с това, че те са узурпирани и еретически, противопоставяйки се на светата Църква - майка на Рим.

... Аз обещавам също така и заявявам, че няма да имам собствено мнение или воля, или каквото и да било мислено възражение, дори като мъртвец или труп, но без колебание ще се покорявам на всяка заповед, която ще получа от моите началници от милицията на папата и от Исус Христос.

... Освен това аз обещавам и заявявам, че когато имам предоставена възможност да предизвикам и да водя безмилостна война, тайно или открито, срещу всички еретици, протестанти или либерали, аз ще постъпя така, както ми е наредено, за да ги изтребя и унищожа от лицето на цялата земя... Аз тайно ще използвам отровната чаша, пристягащата струна, въжето за

удушаване, отровния кинжал [sic] или оловният куршум, независимо от репутацията, ранга, титлата или властта на човека или хората, каквото и да е общественото им или лично положение в живота, тъй като по всяко време може да ми бъде наредено да го направя от всеки агент на папата или началник от братството на Светата вяра на обществото на Исус.

В потвърждение на което по този начин аз посвещавам моя живот, моята душа и всички мои физически [sic] сили и с този кинжал, който сега получавам, аз ще изпиша името си със собствената си кръв в потвърждение на това, и ако се окаже неверен или колеблив в своята решителност, нека моите братя и другари воители от милицията на папата да ми отрежат ръцете и краката и да ми прережат гърлото, да разпорят корема ми и да изгорят там сярата, да бъде наказан с всяко наказание, което може да бъде наложено на мен на земята, и душата ми да бъде мъчена от демони във вечния ад завинаги!

Преди всичко аз... се заклева в светата Троица и свящото Причастие, които сега приемам, да изпълнявам и от своя страна да пазя неприкосновено, и да призова цялото небесно и прославленото войнство на небето да бъде свидетел на тези мои истински намерения да пазя тази моя клетва.

Колко далеч ще отиде този папа, работейки със своя приближен кръг, за да укрепи духовната и политическа власт на Римската църква по целия свят?

Новата световна религия

Растящото въвличане на Ватикана и нейните сподвижници в политиката и религията напомнят за предсказанието на Алис Бейли, че новият световен ред ще бъде съпроводен от подкрепата на световно приета църква. Бейли обяснява, че новото време ще „почива върху основата на едно ново изтълкувано и просветлено християнство... бидейки универсално по природа”. Окултната пророчица заявява също така, че няма съществени разлики „между главната вселенска църква (католицизма), тайната вътрешна лежа на всички истински масони и най-вътрешните кръгове на езотеричните общества”. Тя посочва, че те всички ще работят заедно в помощ на управителното тяло за постигането на тяхната цел.

Макар че е полезно да разберем плановете на окултните лидери, така че да не се поддадем на тяхната измама, ние трябва да се обърнем към крайната институция – Божието Слово – за да разберем точно какво ще се случи. Библията пророкува, че Антихрист и неговият съучастник, фалшивият пророк, чрез измама и ласкателство ще съберат заедно световните религии и народи – обединявайки ги под един нов религиозен/политически ред (Откровение 13; Даниил 7,11).

Според Писанието Антихрист и неговият близък помощник ще бъдат в пряк контакт с демоничния свят, имайки цялата сила на Сатана на свое разположение. Те ще могат да извършват „големи знамения, дотам щото да направи и огън да излиза от небето на земята пред човечите” (Откровение 13:136). Заедно те ще поведат човечеството в едно всеобщо въставане срещу Бога. Чрез това усилие Антихрист– представяйки Сатана на земята, – ще успее да спечели поклонението на по-голяма част от земните жители.

И змеят даде нему силата си, престола си и голяма власт... поклониха се и на звяра, казвайки: Кой е като тоя звяр? и Кой може да воюва против него?... и даде му се власт над всяко племе и люде, език и народ... И ще му се поклонят всички, които живеят на земята, всеки, чието име не е било записано от създанието на света в книгата на живота на закланото Агне (Откровение 13:26,4,76,8).

Тези, които откажат да се присъединят в тази мерзост, ще понесат последиците:

И позволи му се да воюва против светиите и да ги победи... Ако има човек ухо, нека слуша... Ако някой откарва в плен, и той ще отиде в плен; ако някой убива с меч, и той трябва да бъде убит с меч. Тук е нужно търпението и вярата на светиите (Откровение 13:7a,9,10).

Тези, които участват в бунта и приемат белега на звяра, ще понесат далеч по-голямо наказание:

Ако някой се поклонил на звяра и на неговия образ и приеме белег на челото си или на ръката си, той ще и да пие от виното на Божия гняв, което е приготвено чисто в чашата на гнева Му; и ще бъде мъчен с огън и жупел пред святите ангели и пред Агнето. И димът от тяхното мъчение ще се издига до вечни векове; и ония, които се покланят на звяра и образа му, не ще имат отдых ни денем, нито нощем, нито кой да е, който приема белега на името му (Откровение 14:9б-11).

Защо Божието осъждение ще бъде толкова сурово спрямо тези, които приемат белега на звяра или му се поклонят? Защото въвличайки се в това деяние, те ще отдадат своята вяръност на Сатана и ще направят възможно царуването му на земята.

Очевидната демонична природа на този глобален бунт беше описана от Алис Бейли, която работи през целия си живот, за да го предизвика:

Духовната Йерархия (демоничния свят) на планетата, способността на човечеството да се свързва с нейните Членове и да работи в сътрудничество с Тях и съществуването на по-велика Йерархия на духовните енергии, от която нашата мъничка земна сфера е част – това са трите истини, върху които може да бъде основана идващата световна религия.

...Новата религия ще бъде религия на Призоваване и викане на духове, на събиране заедно на велики духовни (окултни) енергии и след това ще бъдат пуснати за доброто и за насърчаване на масите. Работата на новата религия ще бъде раздаване на духовна енергия.

Окултната религия, която Бейли предвижда, ще бъде подпомагана и приведена в действие чрез геополитическата система – вероятно чрез Обединените нации или чрез нова, по-могъща световна организация, която ще се появи. Тя заявява:

Новата световна религия трябва да бъде основана на тези истини, които издържат изпита на времето... те неотклонно са се оформили в човешкото мислене и за тях воюват Обединените нации.

Това политическо тяло, което Бейли предсказва, ще бъде средството за „новия“ световен ред да постигне своите „древни“ духовни цели.

Новата световна религия, предвещавана от окултистите през вековете, ще бъде изградена върху древните пантеистични идеи на източния мистицизъм – дълбоко извлечени от будизма, но имащи определен външен или публичен изглед на християнство. Това, както ще видим, е интерфейс стратегията на римокатолицизма, която по природа е универсална и служи като мост между християнството и пантеизма.

Историческо обобщение

Пантеистичното мислене има своите корени в първата лъжа на Сатана към Адам и Ева – че те могат да бъдат като Бог и че никога няма да умрат. От момента, в който първите мъж и жена опитаха от забранения плод, измамата на Сатана поникна и грехът се размножи. По времето на Ной човекът беше станал напълно покварен и се смесваше с демоничния свят, затова Бог изпрати потопа.

След потопа бяха необходими само няколко поколения, преди човекът отново да прегърне окулта. За това свидетелства Вавилонската кула, която се смята за първия зикурат - окултна кула за поклонение с капище на върха. В т. нар. люлка на цивилизацията окултните тайнства процъфтяваха.

Всички древни тайнствени религии по времето на Библията бяха пантеистични. Пантеизмът води началото си от град Вавилон в Месопотамия и оттам бързо се разпростира във всички посоки, за да покрие лицето на земята. Хиндуизмът е едно от разклоненията на истинския вавилонски пантеизъм (чрез арийската раса на древна Персия). А будизмът е разклонение на хиндуизма. Всички съвременни източни религии водят началото си от Древен Вавилон, откъдето започва бунтът срещу Бога след потопа.

Окултните сили напълно обкръжават Израел. На запад са били египетските мистерии (познати също като тайнствата на Озирис). На юг са били арабските мистерии; главният бог на този пантеон е бил наречен Аллах. На изток са били вавилонските и персийски мистерии (познати съответно като тайнствата на Семирамида и тайнствата на Митрак, или зороастризмът). На север са били асирийските и

финикийските тайнства (включително поклонение на Ваал) и по-късно тайнствата на Гърция и Рим (считани за мистериите на Елевзин, Дионисий, Баккух и др.). Всички тези пантеистични религии в своята същност са едно и също.

Въпреки че Бог разпръсна народите от Вавилон по време на изграждането на кулата, това не постави край на окултизма; то само забави процеса. Когато в Египет, Персия, Индия и т.н. се появиха нови цивилизации, старите окултни практики бяха съживени. Хората просто бяха взели своите вярвания и практики със себе си.

Въпреки че има известни промени и изменения в тези „нови“ тайнства, за да задоволят развиващите се култури на различните езикови групи, основните принципи и практики остават същите. Всички древни тайнства например имат духовенство, което управлява страната или империята заедно с назначен цар-свещеник. За да може някой да стане част от духовенството, той трябва да премине през серия от тайни окултни ритуали и посвещения. Когато посветеният достигне най-високото ниво (или вътрешния кръг) на духовенството, тайната доктрина е бивала разкривана. А това винаги е включвало поклонение на Луцифер, като по-често са се обръщали към него като към бога на ада или бога на подземния свят, и обикновено е бил изобразяван като змия или змей. Това би трябвало съвсем ясно да покаже на хората от това време, че техните религии са вдъхновени от Сатана. По времето на Авраам и Лот състоянието на човека беше деградирало дотам, че Бог отново трябваше да се намеси. Това бяха дните на Содом и Гомор, когато перверзията и аморалността достигнаха нов апогей.

Въпреки че самият Авраам не беше съвършен, той търсеше да върши това, което е право пред Бога. Тъй като той и неговото семейство бяха останали единствените, които искаха да познават Бога, Бог почете вярата на Авраам, като го избра да създаде народ от своето семе. Бог щеше да работи чрез Авраам и неговото потомство, израелтяните, за да запази Своята истина и пътя на правдата живи сред един свят на духовна тъмнина. След неколкостотин години Авраамовото семе се беше размножило достатъчно и вече имаше достатъчно израелтяни, които да основат физическа нация. Тогава Бог изведе Своите люде от Египет чрез слугата Си Моисей.

Историята на Израел ще бъде изпълнена с победи и поражения. Когато израелтяните се покоряваха на Бога, те благоденстваха и никой от техните пантеистични съседи не можеше да се изправи срещу тях. Когато обаче израелтяните започваха да се отклоняват по духовните лъжи на заобикалящите ги народи, същите тези сили ги гнетяха. Бог изпращаше поток от верни пророци, които да научат Израел на пътищата Му и да предупредят какво ще се случи, ако не се покорят. Това много напомня взаимоотношенията между един любящ баща и неговото дете. Макар че копнее неговото дете (Израел) да бъде покорно, имало е времена, когато това дете се е бунтувало и се е нуждало от дисциплиниране, за да не се случи нещо още по-лошо.

На израелтяните им беше заповядано чрез Моисей да принасят редовни дарове от животни, или жертви пред Бога. Тези жертви са били преобраз на заплатата за техните грехове, напомняйки им, че следствието от греха е смърт. Тези жертви са били също така символ на последната жертва на Исус Христос, чиято смърт заплати цената за греха на целия свят на определеното време.

След като беше поставена правилната основа, Бог изпрати Своя Син. Посланието на прощение и обещанието за вечен живот за тези, които повярват в Христос, щеше да бъде разнесено от Израел до всички народи. Въпреки че това евангелие (добрата вест) беше разнесено във всички посоки, то не беше прието от всички хора и срещна повече съпротива на някои места, отколкото на други. Тези мисионери, които занесоха посланието във Вавилон, Персия и Индия, бяха яростно отхвърлени; само малък брой хора по тези места са повярвали и приели истината. Властта на Сатана върху тези страни е толкова цялостна, че до днес само малък процент от Изтока вярват в Христос. Например хиндуизмът (най-старата съхранила се пантеистична религия) продължава да бъде практикуван от по-голяма част от жителите на Индия.

Историята беше по-различна в Средиземноморието, където евангелието беше прието от огромен брой хора въпреки жестоките гонения срещу тези, които вярваха в Христос. Само за няколко поколения в този регион е имало толкова много християни, че главните свещеници на тайнствата на Гърция, Рим и Египет започнали да губят контрола. Учението на Христос влязло в директна конфронтация с пантеистичните вярвания и окултни практики на жреците, разкривайки тяхната същност. Най-накрая окултните свещеници били принудени да се укриват, за да могат да запазят живи своите тайни познания и традиции.

Тези окултни учения са били предавани от поколение на поколение. Те са били пазени в западния свят от тайните общества на Европа, които са били продължение на древните окултни духовенства. Планът на Сатана е бил да запази своето духовенство и тайни доктрини живи, докато

духовенството стане достатъчно силно и многобройно, за да може още веднъж да завземе контрола над неговите изгубени територии.

Гностицизмът, най-ефективната и широко приета форма на пантеизъм, беше по-измамен и ловък, отколкото другите, и разви най-доброто окултно обяснение за човека, противопоставящо се на посланието на Христос. Гностиците са били главните противници на апостол Павел и ранната църква, преследващи безмилостно християните, където и да отидат, много преди тайнствените религии да започнат да се разпадат.

Според масонския историк Алберт Пайк гностицизмът е разклонение на кабализма – устна окултна традиция, която е била поддържана от малка група евреи. В един момент, който остава неопределен, тези окултни поучения започнали да се предават в писмена форма и така се родила Кабала. На страница 626 от „Морал и догма” – най-цененият труд на франкмасонството – Пайк заявява: „Кабала е ключът на окултните науки и гностицизмът беше роден от кабалисти.”

Кабализмът е бил просто уникална версия на древните тайнства, специално предназначена да заблуди Божия избран народ. За разлика от другите тайни религии нейните поучения се занимават специално с Израел, предлагайки окултни обяснения на откровенията на пророците, допълнени с мистични тълкувания на еврейската история. Моисей например е представен в техните учения като окултна фигура, чиято цел била да посвети израелтяните в „просветлението”, в най-съвременните учения на Египет, вместо, както е в библейското учение, праведен пророк на Бог, който изведе израелтяните от робство.

Ако кабализмът може да се разглежда като противоположното окултно обяснение на Стария Завет, гностицизмът – съществуващ като продължение на кабализма и представящ „новия проблем” на Сатана, а именно възкръсналия Христос – ще послужи като главна окултна атака срещу Новия Завет. По този начин кабализмът и гностицизмът заедно съставят един вид окултен паралел на Стария и Новия Завет.

В началото гностицизмът привлича със своя силен еврейски елемент, но бързо спечелва езически последователи, като съвсем скоро става предимно езическо движение. Гностицизмът печели подкрепата на древното духовенство, ставайки магнит за много окултни познавачи. Клоновете на гностицизма са били първите значими тайни общества във вековете след Христа, които са имали различни степени, или нива на посвещение и вътрешен кръг от посветени поклонници на Сатана.

Докато последователите на Христа са се увеличавали из цялата Римска империя, се е увеличавало и гонението. Вярващите са били безмилостно преследвани от различни гностични секти и езическата римска система. Въпреки това и отчасти заради това християнството се е умножавало и разпространявало.

По времето на император Константин (около 300 г. сл. Хр.) е бил осъзнат потенциалът на християнството като политическа сила. Римската империя използвала обединяването с християнството, за да укрепи своята власт. За да постигне това обединяване, езическият император Константин – с един безпрецедентен ход – вдига забраната срещу християнството и поставя вярващите на различни длъжности из цялата империя. Планът на Константин за обединяване проработил и бил роден политическия „християнизиран Рим”. Без да осъзнава напълно впримчването, християнството било венчано с езическата система. Междувременно антагонизмът спрямо истинските християни продължил, макар и в по-малка степен.

От времето на Константин неговия план за „вселенска” църква нейните церемонии, убеждения и практики отразяват силното пантеистично влияние върху езическите ѝ корени. Например идеята за монаси и манастири съществува от стотици години в будизма, много преди да се появи „римското християнство”. Интересно е да се забележи, че папската двувърха шапка, наречена митра, всъщност е идентична с тази, която са носели древните вавилонски свещеници. Благоговението пред Мария е подобно на поклонението на богините в древните мистични религии (Семирамида във Вавилон, Изида в Египет, Диана в Гърция, Кибела в Рим и т. н.). И чистилицето, въпреки че не е еднакво с прераждането, е значителна стъпка в тази посока, представяйки идеята, че човек може да се спаси след смъртта.

Дори някои от средновековните църковни символи са били заимствани от древните мистични религии. Всевиждащото око на Луцифер съществува в много църкви и олтари в Европа – често поставяно над олтара. Древният обелиск на площад Свети Петър (в Рим) е бил докаран от Египет, където преди това е бил използван за поклонение на плодовитостта, и изобразява мъжката сексуалност. Тези примери показват как средновековната църква преплита древните мистерии с определени християнски концепции, за да формира един вид „християнизирано” езичество.

Между 1100 г. и 1200 г. постепенното възраждане на истинското евангелие в Европа предизвиква гонение от страна на „официалната“ църква. Това довежда до един от най-кръвавите периоди в историята. През следващите неколкостотин години преследването на „еретиците“ от страна на Ватикана е било безмилостно. Римската църква е била в състояние да запази и увеличи своята политическа сила чрез изтезаване и екзекутиране на християни, които ѝ се противопоставят. Истинските християнски групи като валдензите и албигойците, които няма да се поклонят на римската власт, са били преследвани и умъртвявани. Това преследване на светиите е било записано в „Скритата книга на мъчениците“ (*Foxes Book of Martirs*) и други исторически писания.

Това също е било времето на кръстоносните походи и средновековните религиозни ордени. Орденът на рицарите на храма – познат още като Тамплиерски рицари – се появява през 1118 г. Под благословията и закрилата на папството Тамплиерските рицари растели във власт и сила.

Като военен орден Тамплиерите изиграли ръководна роля в серията походи, целящи разбиването на мюсюлманите и завладяване на Ерусалим. Тези походи завършили с неописуеми зверства спрямо евреи, араби и християни из цяла Европа и Средния Изток. През следващите два века Тамплиерските рицари – на които били поверени огромните богатства на европейската аристокрация – станали най-влиятелните световни банкери.

Те са били възприемани от мнозина като истински благочестив християнски орден, докато по-късно се разбира, че са били тайно луциферско общество, действащо под маската на християнството. Изненадани и обидени, повечето европейци се почувствали предадени. Въпреки че папа Климент V отначало защитавал ордена, общественото мнение променило неговата позиция. За да избегне по-нататъшни смущения, папата неохотно дал съгласие за тяхното наказание. След мъчителен и дълъг процес, ръководен от краля на Франция Филип IV, няколко от ръководните лидери на ордена – включително Великия учител Жак де Моле – били осъдени на смърт за техните престъпления. Тези тамплиери, които избегнали наказанието, се укрили и по-късно ще изплуват под друго име, за да продължат своя религиозен план.

Като резултат от скандала с тамплиерите и бедствията от походите – Рим продължавал да злоупотребява със силата и властта и дори засилва преследването на истинските християни – в Европа нараснали страхът, гневът и недоверието. След векове принудително обвързване с Рим непрекъснато растящ брой хора започнали открито да търсят религиозна свобода. През 1517 г. един католически свещеник се опълчва, като доказва прекаленото богатство, корупция и отстъпничество на църквата. Открито предизвиквайки Рим, Мартин Лутер заковава своя тезис от 95 точки на вратата на дворцовата катедрала във Витенберг, публично осъждайки грешките на католицизма. Започнала протестантската Реформация.

Въпреки жестокото гонение на лидерите на протестантската Реформация, „еретическото“ движение растяло. „Църковното“ влияние било заплашено. За да се противопостави на Реформацията, папството предприело нова серия на Инквизиция срещу всички, които отхвърлят нейния авторитет. Бил създаден Йезуитският орден, за да атакува новото могъщо движение, тъй като милиони започнали да изследват Писанията в търсене на Божията истина.

Този „таен“ орден на католицизма – познат също като Йезуитите – е бил основан през 1534 г. от Игнаций Лойола и ще се превърне в „очите и ушите“ на Ватикана. Неговата най-висша цел ще бъде унищожаването на протестантството, което е било основано на доктрината „Sola Scripture“ (само Писанието) и което заявява, че единственият авторитет за християните трябва да бъде самият Исус Христос, както е според Библията. За да осъществи своя подвиг орденът ще използва образованието, политическото изнудване и груба физическа сила. От самото начало йезуитите ще бъдат използвани като основно оръжие срещу бунтовете.

Средновековният орден на Тамплиерските рицари ще се появи отново през 1717 г. като франкмасонски орден*. Масонската ложа представлява началото на едно окултно съживление в Западното общество. Въпреки че е вкоренено в католицизма, франкмасонството е било публично отхвърлено като свръхсъперник на Рим. Тази измама ще позволи на ордена да проникне в протестантските среди – най-крайната цел била да върне „изгубените овце“ обратно под властта на Ватикана.

Били създадени различни организации, за да доведат докрай целите на ордена. Най-позорното масонско разклонение на 18-ти век било „Илюминати“, основано през 1776 г. от Адам Вайсхаупт. Вайсхаупт произхожда от Бавария и е бил висш франкмасон и йезуит. Неговото общество, като това на Тамплиерските рицари, било съставено от посветени хора, които били „озарени“ от тайните учения на Луцифер – оттук и името „Илюминати“ – Озарени умове. Въпреки че „Илюминати“ ще съществуват

само десетилетие, преди да бъдат разобличени, тяхното влияние през това кратко време е било значимо. То проникнало в някои от най-висшите политически и финансови кръгове на Европа и Съединените щати. Целта на „братството“ била да създаде луциферски световен ред. След като „Илюминати“ било разобличено, посветените му хора продължили да действат в масонската йерархия.

През следващите векове били основани голям брой окултни общества. Тези групи включвали Теософското общество, Алхимическия орден на Златната зора, Орденът на източните тамплиери и множество други „озарени“ ордени и фракции – всички те основани от висши франкмасони. До голяма степен чрез тези вдъхновени от масонството организации се е родило движението ню ейдж. От началото на това движение в края на 19 век, планът за единен свят получава стабилен тласък. Днес и йезуитите, и франкмасоните работят чрез своята мрежа за постигане единство под един нов религиозен и политически ред. Започва да се оформя възобновената Римска империя, предсказана в Писанията (Данаил 7-8), и древното „вавилонско мистериозно“ религиозно споразумение, ръководено от Сатана, е близо до завършване (Откровение 17). Слава на Бога, че царуването на Сатана ще трае само за кратко. Битката между Бог и Сатана за вечната съдба на човечеството – която започна с Адам и Ева – най-накрая ще приключи, когато Исус Христос се завърне.

* Повечето масони не осъзнават какво всъщност представлява техният орден на най-високо ниво. Това е главно поради факта, че те не са отделили време да прочетат своите собствени исторически и философски трудове. Една по-подробна история на Тамплиерските рицари, тяхното публично завещание и основаването на франкмасонството, може да се намери в моята книга „По пътя към глобална окупация“.

Заклучение

Днес ние сме свидетели на последните изяви на беззаконните сатанински усилия. Изгубвайки своята главна позиция в небето, този паднал ангел остава твърдо решен да покори човечеството и да получи неговото поклонение. Залогът е неговото егo и нашите души. Кой ще бъде избраният от Сатана съд, който да управлява света? Как и кога той ще дойде на власт? И какво ще стане с тези, които оспорят неговия авторитет?

Възможно е, когато новата цивилизация се появи, земните инструменти, използвани за изграждането ѝ, да бъдат изместени от един много по-силен. Ако е така, „беззаконният“ може ли да бъде сатанинско същество, представяно като извънземно същество? Може ли това да бъде причината, поради която той е наречен „звярът“ в Откровение?

Има много възможни варианти за това, как Антихрист и неговата йерархия ще дойдат на власт. С нарастването на тероризма, покачването на напрежението в Средния Изток и хаоса в международните финансови пазари не е трудно да си представим как една или няколко от тези ситуации може да бъдат използвани, за да се въведе новият световен ред.

Ако се смята, че светът е на ръба на катастрофа, човечеството ще бъде принудено да прегърне новия набор от идеали, за да замени старите. При подходящи обстоятелства хората може би ще пожелаят да изоставят някои или всички свои свободи, разменяйки ги за система, обещаваща мир и сигурност. Тероризирани и уплашени за бъдещето, те може би са подготвени да приемат едно международно правителство и нова световна религия.

Дали „глобалната цивилизация“ в действителност ще се появи през 2000 година – както много окултисти биха желали – времето ще покаже. Но ако определени световни тенденции продължат, главните промени може да бъдат очаквани в следващите месеци и години. Въпреки всичко, което се случва, едно е сигурно: нищо няма да се случи, докато Бог не позволи.

В края на краищата Бог е в контрол и Той продължава да работи чрез добре осведомени, покорни християни, за да опонира усилията на Сатана. Тъй като истинските християни няма и не могат да прегърнат езическите учения, представени от ню ейдж, няма да има „пълно“ приемане на новата световна религия и на нейната система за световно правителство, докато християните са живи и отказват да направят компромис.

Последователите на ню ейдж разбират това много добре. Въпреки че те официално приветстват изгледите за „световен мир“, преследването на християните по целия свят ще се увеличава и ще продължи да нараства, докато новият окултен ред бъде постигнат. Исус каза:

Ще ви отлъчат от синагогите; даже настава час, когато всеки, който ви убие, ще мисли, че принася служба на Бога. И това ще направят, защото не са познали нито Отца, нито Мен. Но Аз ви казах тези неща и когато дойде часът им, да помните, че съм ви ги казал.

Йоан 16:26-4а

В дните, които предстоят, Божиите люде трябва да очакват, че ще трябва да платят цена за своята лоялност към Христос. Някои, както Исус каза, ще бъдат убивани. Дори сега годишно са убивани повече от четвърт милион християни. Въпреки че християните ще трябва да понесат трудности в този свят и да преживеят гонение за известно време, тези, които останат верни, ще получат велика награда. Да бъдеш в Господното присъствие завинаги далеч надминава всяка от тези болки в живота.

За тези, които изберат да се съобразят, новият световен ред ще изглежда привлекателен – в началото. Но веднъж прегърнали тази привлекателна световна система, те ще бъдат в хватката на Сатана. Вратата към духовната свобода ще се затвори и няма да има измъкване. Те ще трябва да понесат последиците от своето решение завинаги.

Увещавайки ни да направим правилния избор, Исус казва:

Влезте през тясната порта, защото широка е портата и пространен е пътят, който води в погибел, и мнозина са ония, които минават през тях. Понеже тясна е портата и стеснен е пътят, който води в живот, и малцина са ония, които ги намират.

Матей 7:13,14

Божията съвършена воля е всички да минат през тясната порта. Но крайният избор, определящ твоята духовна съдба, остава в твоите ръце. Ти трябва да решиш дали ще последваш или не Исус Христос като свой Господ.

Божията невероятна любов

Бог създаде човека безгрешен. Той обаче ни даде свободата да вземаме решения, това включва правото да избираме да се покорим на Бога или да следваме празните лъжи и изкушения на Луцифер (Сатана).

В момента, в който Адам падна в изкушението на Сатана, неговото семе беше покварено. Като резултат от това всеки бъдещ човек ще се роди в грях и ще бъде наказан цял живот да се бори между два избора – да направи това, което знае че е правилно (да се покори на духовната си съвест), или да направи това, което е грешно (отстъпвайки пред грешната природа на своята плът). Противно на популярното схващане грехът не само се научава, той се и наследява. Римляни 5:12 казва това: *“Затова, както чрез един човек грехът влезе в света, и чрез греха смъртта, и по тоя начин смъртта мина във всичките човеци, понеже всички съгрешиха.”* (Вижте също Римляни 3:23.)

Когато Сатана успя да накара човека да не се покори на Бога, това му даде правото да осъжда нашите души. Този паднал ангел стана нашият обвинител. Според Писанието той стои пред Бога и ни обвинява денем и нощем (Откровение 12:10).

Когато отстъпи пред изкушенията на Сатана и избере да живее живот, независим от Божията воля, човек навлича върху себе си наказанието за грях, което е смърт (Римляни 6:23). Смъртта, според Писанието, включва вечно отделяне от Бога и вечни мъки в ада.

Ето защо човешкият грях представлява един непреодолим проблем, тъй като само този, който е съвършен, може да влезе в небето и да живее завинаги с Бог. Този стандарт за съвършенство трябва да бъде отстояван или самите небеса ще бъдат осквернени. (Следователно ето защо Луцифер и неговите паднали ангели се занимават с това.)

Бог може да допусне всички ние да отидем в ада - наказание, което справедливо заслужаваме. Но поради Неговата велика любов Той избра да се намеси и самият Той да плати наказанието за нашия грях. Бог дойде на земята в плът, в тялото на Исус Христос, за да пострада и да умре вместо нас на кръста. *„Но Бог препоръчва Своята към нас любов в това, че когато още бяхме грешници, Христос умря за нас”* (Римляни 5:8).

Бог плати крайната цена, така че ние да бъдем свободни от връзките на смъртта и да имаме вечен живот. Въпреки че ние не го заслужаваме, това е Божият дар за нас. Той не беше длъжен, но го направи.

Подобен акт на милост е напълно противоречив на човешкото мислене. Ние не сме свикнали да получаваме нещо безплатно. Изглежда необяснимо, че Бог би направил нещо такова за нас просто от милост или любов, че самият създател на вселената ще смири Себе Си, идвайки на земята като човек, за да бъде подиграван и презрян и да умре чрез най-строгата смърт от ръцете на Своите Собствени

създания, за да ги спаси – това е неразбираемо! Това не се подчинява на никоя човешка логика. Това може да бъде разбрано само като акт на една изключителна, неоправдана любов!

Който ни избави от властта на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен Син. В Него имаме изкуплението си, прощението на греховете...

Колосяни 1:13-14

И вас, които бяхте някога отстранени и по разположение врагове в злите си дела, примири сега чрез Неговата смърт в плътското Му тяло, да ви представи пред Себе Си святи, непорочни и безупречни...

Колосяни 1:21-22

Това е добрата вест на евангелието! Няма нищо, което ние да можем да направим, за да спечелим вечен живот, защото той не може да се придобие чрез дела или човешки усилия. Това просто е дар от Бога за нас.

Божият дар е вечен живот в Христос Исус, нашия Господ.

Римляни 6:23б

Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и то не от сами вас; това е дар от Бога; не чрез дела, за да се не похвали никой.

Ефесяни 2:8-9

„Дарът” на спасението е валиден само чрез Исус Христос, защото Той е единственият, който като съвършено същество – Бог в плът – можеше да плати необходимата цена за нашите грехове. Беше необходима съвършена жертва, която да победи претенциите на Сатана за душите ни.

Защото има само един Бог и един ходатай между Бога и човеците, човекът Христос Исус, Който, като своевременно свидетелство за това, даде Себе Си откуп за всички...

1 Тимотей 2:5-6

а също така Йоан 3:36 и Деяния 4:12

Ако Исус е единствената надежда на човеците за спасение и ако ние не можем да спечелим този дар чрез нашите собствени усилия, тогава какво трябва да направим, за да го приемем? Ние трябва да повярваме, че Исус плати наказанието за нашия грях чрез проливането на Своята кръв.

А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божии чада, сиреч, на тия, които вярват в Неговото име.

Йоан 1:12

Решението е твое

Ако ти искрено желаеш да приемеш дара на вечния живот чрез Исус Христос, просто се помоли на Бог със свои собствени думи. Изповядай пред Него, че си грешник и че искаш да бъдеш простен. Кажу Му, че приемаш Неговия Син Исус Христос като свой Спасител и че вярваш, че Неговата жертва на кръста беше достатъчна да те изчисти от греховете ти. Благодарни на Бога за това, което е направил, и Го помоли да ти помогне да живееш живот на покорство, с който да покажеш своята почит към Него. Бог ще чуе молитвата ти, ако тя наистина идва от едно искрено сърце!

Ако сега си приел Исус като свой Спасител, ти вече имаш вечен живот. Сатана вече няма претенции към душата ти. Ти си в мир с Бога и влизаш в непрекъснати взаимоотношения с Него. Качеството на тези взаимоотношения обаче зависи от теб. Моля те, позволи на Бог да има „пълнен” контрол над живота ти!

Ако ти си християнин, ето някои думи на съвет и насърчение:

Стой твърдо

В посланието си до коринтяните апостол Павел пише: „*Бдете, стойте твърдо във вярата, бъдете мъжествени, укрепявайте се... бъдете твърди, непоколебими, и преизобилвайте всякога в Господното дело, понеже знаете, че в Господа трудът ви не е празен* (1 Коринтяни 16:13; 15:58б, NIV).

Увещанията на Павел към църквата в Коринт могат да се приложат и към нас днес. Въпреки че явно приближава едно антихристиянско световно правителство, ние не бива да му помагаме да сполучи, „като се признаем за победени”. Ние трябва да издигнем стандарт на праведност, като прокламираме истината на Исус Христос заради тези, които ще чуят. Това е така, тъй като толкова малко хора говорят открито, за да предупредят другите, че движението ню ейдж се развива с такъв успех в наши дни. Както подчертава Яков: „*Вярата без дела е мъртва*” (Яков 2:26). Има още толкова работа, която трябва да бъде свършена!

- Информирай християнските си приятели относно лъжливото учение на ню ейдж, тъй като много от фалшивите доктрини на пантеизъм и окулт умело се опитват да си проправят път в някои от нашите църкви.
- Бъди въввлечен в своето училище чрез проучване на учебната програма и работи за промени, където е необходимо.
- Споделяй истината относно сегашната световна ситуация с членовете на твоето семейство, с твоите приятели и съседи. Дръж ги в течение на важните събития, като животът ти бъде положителен християнски пример.
- Моли се за спасението на неспасените си близки и тактично споделяй посланието на Христос с тях. Твоите верни думи могат да повлияят на тяхната вечна съдба.
- Моли се за вашите избрани управници. Все още има богоугодни хора в правителството, които се опитват да попречат на течението. Те се нуждаят от вашата молитва и насърчение.

Необходими са и духовна подготовка, и физическо действие, за да живееш ефективно за Бога. Ето защо бъдете верни в своето ходене. Прекарвайте време с Господа всеки ден, като четете Неговото Слово и се молите.

Поддържайте чувството на неотложност

Има два начина, по които може да се откликне на информацията в тази книга. Единият е да се паникьосате и объркате; другият е да позволите на тази информация да влее здравословно чувство на неотложност. Втората реакция е Божието желание за нас. Разсъждавайки върху неотложността на живота, някой може да каже: „Ти трябва да гледаш на всеки един твой ден като на последен, защото в един от тези дни ще се окажеш прав.” Истината е, че ние няма да бъдем на тази земя завинаги, затова трябва да направим това, което можем, за времето, което имаме.

Стойте фокусирани върху Божията воля. Милиони хора се нуждаят да бъдат достигнати от надеждата на Исус Христос. Техните души са на ръба – и времето може да се окаже много по-кратко, отколкото някои от нас осъзнават.

И това вършете, като знаете времето, че часът е вече настанал да се събудите от сън; защото спасението е по-близо до нас сега, отколкото, когато изпърво повярвахме.

Нощта премина, а денят приближи; и тъй нека отхвърлим делата на тъмнината и да се облечем в оръжието на светлината.

Римляни 13:11-12

Не губете надежда

Божие Слово ни предлага невероятно насърчение и надежда. Ние знаем, че всяко страдание на тази земя ще бъде временно. Това няма да продължи безкрайно. Апостол Павел ни уверява в това във 2 Солунци 2:8, където той описва славното завръщане на Исус, както и съдбата на сатанинския световен управител и неговото царство:

И тогава ще се яви беззаконният, когото Господ Исус ще убие с дъха на устата Си и ще изтреби с явлението на пришествието Си.

Дори ако посрещнем смъртта като резултат от физическо гонение, ние можем да се утешим, знаейки, че ни предстои невероятна вечност с Бога. Въпреки че Сатана прави живота ни труден и може да е отговорен за нашето гонение в този живот, той не може да унищожи душите ни. Ако ние уповаме на Исус като Спасител, нашата съдба в Небето е запечатана. Без значение какво става с нас, накрая ние печелим!

Във всичко това ставаме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил.

Понеже съм уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито власти, нито сегашното, нито бъдещето, нито сили, нито височина, нито дълбочина, нито кое да било друго създание ще може да ни отлъчи от Божията любов, която е в Христос Исус, нашия Господ.

Римляни 8:37-39

Като християни обаче ние имаме огромна причина за надежда. Това не е време да се страхуваме. Това е време за вяра и непоколебимост! Ние знаем, че Бог е в контрол и има последната дума. Така че нека смело вървим напред, живеейки един покорен живот и прокламирайки добрата вест на Исус Христос в оставащото време!

Оня, Който свидетелства за това, казва:

Наистина ида скоро. Амин!

Дойди, Господи Исусе!

Откровение 22:20